

Вице-консулство, *sn.* le vice consulat.
 — консулъ, *sm.* un vice-consul.
 — кралевство, *sn.* la vice-royauté. *— краль (вицерой), sm.* un vice roi; || — лица, *sf.* une vice-reine.
 — легатство, *sn.* la vice-légation.
 — легатъ (*пански*), *sm.* un vice-legat.
 — официаль, *sm.* un vice-gérant.
 — президентство, *sn.* la vice-présidence.
 — президентъ, *sm.* un vice president.
 — сенешаль, *sm.* un vice-sénéchal.

Вицъ (индійска столана), *sm.* le wootz.
 Вишни, *sf. pl. fam.* le gobet.

Віадукъ (мостъ на джы за жельзенъ пхъ), sm. le viaduc.

Віене, *sn.* le tourbillonnement, hurlement, tournoiement et -noiment *m.*; || свѣтъ или шеметь, le vertige, tournoiement de tête, *m.*; || страдающее отъ — свѣтъ, vertigineux, *adj.*

Війна кобенъ, sf. plante, le cobaea ou cob e *f.*
 — сефа, *sf. plante*, le belyd re ou belveder.

Віолонче, *sn.* le violoncelle ou basse et basse de viole *f.* [niste, bassiste *m.*]

Віолончелистъ, *sm.* un violoncelliste et -li-

Віоль, *sm.* la viole; || д'амуръ, *sm.* viole d'amour.

Вія, vn. bruire; || — *ca*, *vr.* tourbillonner; 1.

което си віе (за растене), Bot. volubile, *adj.*; 2. віе си гнѣздо, *v. imp.* il aire; 3. віе (за вѣвѣкъ), il hurle; 4. *pl.* віять, elles grimpent; || които растене — или влекать, Bot. grimpantes, *adj.* [tholithe *m.*]

Вкаменена кость (отъ пилеци), sf. l'orni-

— мидена чарупка, *sf.* l'ostracite *f.*
 — рыба, *sf.* l'ichthylith *m.*

— чарупка, *sf.* la conchyte.

Вкаменено растене, sn. H. nat. le phytolith.

Вкаменінъ, adj. pétrifié; || *fam.* transi.

— листъ, *sm. H. nat.* le phyllithe.

— рыбень зѣбъ, *sm. H. nat.* le glossop tre.

Вкаменілентъ, adj. p trifiant. [cation.]

Вкаменілость, sf. и -нѣне, sn. la pétrification.

Вкаменївамъ, va. pétrifier; || — *ca*, *vr.* se pétrifier; || вкамениваса, *v. imp.* il se lapidifie.

Вкамениване (ставане камыкъ), sn. la lapidification.

Вкарвамъ, vn. introduire, induire, ramener, fourrer; 1. (въ глава), suggérer; || *fig.* emb guiner de; 2. (въ кошара), acculer; 3. (дивицъ), rabattre; 4. навѣтрѣ (за сокове), Méd. répercuter; 5. (въ безнаначалие), anarachiser; 6. (въ пхъ нѣкого), *fam.* morig ner.

Вкарване, sn. l'introduction, suggestion *f.*; 1. (навѣтрѣ), la répercussion; 2. Phys. l'intonmission *f.*; 3. Mar. le billard.

Вкарвателно срѣдство (навѣтрѣ), sn. Méd. r percussif, ive, *adj. s.*

Вкисване, sn. l'acariâtre *f.*

Вкиселявамъ, va. acidifier.

Вкиселяване, sn. l'acidification *f.*; || заможъ за —, Chim. acidifiable, *adj.*

Вкиснать, adj. acariâtre.

Вкиснувамъ, vn. s'aigrir; || — *ca*, *vr.* s'acidifier.

Вкиснува, v. imp. il leve; || — *ca*, *v. imp.* il fermente, il s'oxyde; || (за num e), il se pique.

Вкиснуване, sn. la gustation, bouillaison *f.*; || Chim. Goxyg nation *f.*

Вкоренентъ, adj. invétéré.

Вкоренителънъ, adj. Bot. radicant.

Вкореняванса, vr. s'enraciner, s'inv t rer, se durcir; || вкореняваса (хваща корень), *v. imp. fig.* il prend racine.

Вкусенъ, adj. savoureux, ragoûtant, délicat, sap rofique; || (за вино), généreux; || по —, д'un goût relevé (voyez Издѣнь).

Вкусникъ (вѣщь на вина), sm. un gourmet. **Вкусностъ, sf.** la d l cateesse, sap it  (voyez Сладость).

Вкуснувамъ, va. savourer.

Вкуснуване, sn. le savourement.

Вкусова нерва, sf. Anat. nerf gustatif *m.*

Вкусявъ, adj. sap rofique.

Вкусъ (и fig.) sm. le goût, saveur *f.*; 1. la manière, le genre, le gré; 2. *fig.* le palais; 3. на вѣть —, госо о, *adj.*; 4. (въ искуствѣ), le style; 5. имамъ —, *vn. sentir*; 6. наимиръ по -тъ си, *va.* trouver 脿 sa convenance; 7. развалимъ -тъ си, *va.* blaser.

Влага, sf. l'humeur *f.*

Влагалище (и Bot.) sn. la gaine; || (за брусь у косацъ), le coffin.

Влагамъ, va. prêter, rentrer; || (въ кесія пары), embourser.

Влагане, sn. la fourniture; || (пары), le prêt.

Влагачъ, -ка, s. pr teur, euse; || Com. un d p osit ur.

Влагогонительнъ, adj. hydrofuge.

Владамъ, va. jouir de.

Владыка, sm. métropolitain *m.*

Владычество, sn. l'empire *m.*, la domination, puissance *f.*

Владычнна, sf. diocésain, *adj.*

Владышка митра (инфель), sf. l'infule *f.*
 — патерица, *sf.* la caducée.

Владѣлецъ, sm. un possesseur, châtelain *s.*; || (на заложенъ имотъ), un engag ste.

Владѣнне, sn. la possession, jouissance, souveraineté, puissance *f.*, territoire *m.*; 1. Jur. la saisine, bien-tenue *f.*; 2. правда за — и относителън до —, possessoir, *adj.*; 3. изгонявамъ отъ —, *va.* d posseder; 4. изгонване отъ —, la dépossession; 5. завърнуване у —, Jur. droit de postliminie *f.*

6. въвождане у —, Jur. l'ensaisinement *m.*; 7. поставямъ въ —, *va.* Jur. ensaisiner.

Владѣтелънъ, adj. régnant.

Владѣтелска земя, sf. la seigneurie.

Владѣтель (които управлѧва), sm. un g vernant; || (на духовно жѣсто), un bénéficier; || Jur. bien-tenant *s.*

Владѣя и Владамъ, va. administrer, manier,